

સોળ વર્ષની સતિ

અને

નવ વર્ષનો પતિ.

ઉર્ફે

બાળલગ્નનો બળાપો.

ભાગ ૧.

આ ચોપડીના સર્વે હક્ક લેખકના સ્વાધીન છે, માટે
તેમની રજા સિવાય કોઈએ છાપતીયા છપાવવી નહિ.

મળવાનું દેકારું.

સ્વરાજ્ય છુક ઉપો.

લેખક,

દે.મી.કકવી મગનલાલ બાપુજી ગોધરાવાળા

ટે. સાકર બજાર વંદાવનની ચાલીમાં.

ઓ.ફી.સ નંબર ૧૫૨૦.

વૃત્તિ ૭ મી. , મત ૮૦૦૦. સને ૧૯૨૨.

પ્રીન્ટિંગ પ્રેસમાં શા. પોપટલા.

અમદાવાદ ખા.પી. ડે. રીસીરોડ—અમદાવાદ

ક્રમ ૦—૧—૦

૧૦૨૭૦

વાંચો વાંચો વાંચો !

વાંચો વાંચો વાંચો !

જાહેર ખબર.

સોળ વર્ષની સતિ અને નવ વર્ષનો પતિ.

ભાગ એકથી એકવીસ સુધી ગણેજ દાગળ અને
મુંદર એકવીસ ચીત્રો સહીત પાકુ આઈન્ડોમ તેમજ
વણી અન્યથા પમાડે તેવી કામીક ગજલો સહીત
અને પતિ તેમજ તેમની પત્નીના સામાસામી અરસ
ધરસ પ્રેમ પત્રોથી ભરપુર આ નોવેલ લખવામાં
આવ્યું છે. આ પુસ્તક દરેક ગૃહસ્થાને ઘરમાં રાખવા
લાયક છે. તેમજ દરેક કુટુંબોને વાંચવા લાયક છે.
આ પુસ્તક વાંચવાથી દીકરીઓના દુઃખનો હેવાલ
દુસ્ત માલમ પડી આવશે અને ગમે તેવો નિર્દય
માણસ હશે તોપણ કબેડા રૂપી કુહાડાનો ઘા કરતો
પોતે તેમજ પોતાના કુટુંબીઓ તેમજ સ્નેહીઓને
હરતા ખટકાવશે.

મળવાનું ઠેકાણું:-

સ્વરાજ પુક ડેપો.

ઠેક સાકર બજાર વંદાવનની ચાલીમાં

ઓફીસ નં. ૧૫૨૦

(પોષ્ટ કાલુપુર)—મુ. અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૨૭૦ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ સોપ વર્ણના સત્તા

વિષય ડ-૧૪

॥ श्रीहरिः ॥

સોળ વર્ષની

સતી

અને

નવ વર્ષનો પતિ.

ઉફે

બાળલગ્નનો બળાપો.

રામ-બારમાસી.

અરે સોળ વરસે, વીવાંહ કયો તો હરશે;

માથાપ તો ઉઠાસી, મુજને અતિ ઉઠાસી. ૩

મારી બહાર જ : આવી, સખીઓ તે જોઈ આવી;
કે કંઈ ઉમર નાની, કાઠીશ કયાં જુવાની. ૨

આ વાત સાંભળીને, પડી હું મુછાં ખાઈને;
ઓ ઇશ કેમ કરવું, મુંઝાઈ મારે મરવું. ૩

મારે જુવાનાતાનો, પિયુડો મારો નાનો;
મા બાપે કીધું ભુંડું, સોધ્યું ના જોડું રૂડું. ૪

હું કહેતી'તી ફળીઆમાં, કે જઈશ સાસરામાં;
ત્યાં જઈને રંગ માણું, પણ આવું નહોતું જાણ્યું. ૫

મા બાપે ઉંધું કીધું, નેને કરવું મારે સીધું;
કરી હર્ષથી સામઘ્યું, ફરી બહાર સરવે ગયું. ૬

ગયાં સરવે મને મેલી, હું ઘરમાં એકેલી;
વિચારમાં થઈ ઘેલી, છું દુઃખમાં કુખેલી. ૭

- મને વાર નથી મરતાં, પણ આપધાત કરતાં;
 અવતાર સાત આવે, આ એકે પાર આવે. ૮
 જેવી પ્રભુની મરજી, એ વાત એને સરજી;
 એવું મનમાં વીમાશી, બેઠી જઈ અગાશી. ૯
 બેઠું જન ચાલી આવે, ગોરીઓ ગીત આવે;
 મને નયણે નિર આવે, ઊઠાસી ઊપજાવે. ૧૦
 મધ જન સૌ ઊતારે, જમવા સહુ પધારે;
 વિચારને વિચારે, હું રોઝી વારે વારે. ૧૧
 પછી જ માંયરામાં, હું બેઠી તેની સામા;
 નીરખીને નાનું જાળ, અંગે ઉઠે છે જાળ. ૧૨
 હું ઊઠી જ્યારે પરણી, નવ વાત જાય વરણી;
 મને અતી રે બળાપો, કેને કહું કહાપો. ૧૩

હું બની'તી દીવાની, થઈ બન આલવાનાઃ
 સરવે જ રાડ પાડે, બેસો વહુજી ગાડે. ૧૪
 કે જઈને ગાડે બેઠી, પુરી ચીન્તામાં પેઠી;
 હૈયું ભરાઈ જતું, કે મુજથી ન રહેવાતું. ૧૫
 નીરખીને મારું મુખ, સઉ કે' છે શું છે દુઃખ;
 પીયર છે પનોતું, વળી સાસરું છે સોતું. ૧૬
 લાનું જવાબ દેતાં, ઉપડે ન જીભ કે'તાં;
 બીજાં શું જાણે મારું, હું ક્યાં જઈ ઉઘાડું. ૧૭
 હું એને નથી રાતી, પણ કંઈ સામું જોતી;
 અરે રે નાનું બાળ, હજી વહે છે લાળ. ૧૮
 અરે આનામાં શું છે, એ સંગ માણવું છે;
 કેવાં નરીબ બળીયાં, આશા થયાના પડીયાં. ૧૯

રસ્તે આવું છું રોલી, એમ સાસરામાં પોતી;
 નાંબુદીઓ ભારી સાથે, મુને ઝાલી એક હાથે. ૨૦
 વહુ હવેલી જુવો તો, ઠાણાંજ શું રૂવો છો;
 પૈસા અહિં છે પુરા, વૈભવ નથી અધુરા. ૨૧
 કેવાં દીસે કબાટ, ખાસા પડેલા ખાટ;
 વિવિધ નવ રંગ, જુઓ પડ્યા પલંગ. ૨૨
 બેઠને આવું મુખ, વીસારી મેટ્રો દુઃખ;
 શા માટે રે રડો છો, કાંઈ અમને કહો છો. ૨૩
 એવુંજ કીધું જ્યારે, કેતી હતી હું ત્યારે;
 શરમાણી ખુબ ચીતે, કહેવું ન એવી રીતે. ૨૪
 આ દુઃખ કયાં બતાવું, કોને કહું જ આવું;
 બધું બધું મનડામાં, છે માળ તનડામાં. ૨૫

બળી માળ ને હવેલી, બલે બળી બય વેહેલી;
 મને સાસરું છે શુળી, પૈસામાં મુક પુળી. ૨૬
 જોધને આ કબાટ, મને થાય છે ઉચ્ચાટ;
 તારી ખાટય નાંખ ખુણે, મને દુઃખઆવી પુણે. ૨૭
 વિવિધ આ પલ્લમ, જતાં નથી ઉમંગ;
 તારો ભાઈ નાનો બાળ, દેખી ઉઠે છે આળ. ૨૮
 પણ મન માન્યો સ્વામી, હે દૈવ હું ન પામી;
 મેં વ્રત નહીં કરેલાં, બહુ પાપ તો ભરેલાં. ૨૯
 પછી નણદી મારી ખોલી, વહુ બવ બાર ખોલી;
 બધ મુઠ તો રહોને, ઉદાશી મુંઝી દોને. ૩૦
 હું મઘતી ત્યાં ઉમંગે, પોદયા પિયુ પલંગે;
 બધ જોદડું મેં તાણ્યું, પિયુડે મારે બણ્યું. ૩૧

સામી ઉભેલી જોઈ, શું ચુડ આવી કોઈ;
 મને જાણી એણે ભુત, કર્યું જ એણે તુત. ૩૨
 તેણે તરત રાડ પાડી, તું તો દોડ મારી માડી;
 કે વાચ મારા બાપ, આ કયાંથી આવ્યું પાપ. ૩૩
 હું બોલું થોડી, થોડી, નણદી જ મારિ દોડી;
 મારા ભાઈને આ મારે, કોઈ આવો આનીવારે, ૩૪
 ચોતેજ મોટી થઈ છે, એની બુદ્ધિ ફરી ગઈ છે;
 એમ બાર વાત થાયે, મારું દીલ બહુ મુંઝાયે. ૩૫
 એા ઇશ કેમ થાશે, અહીં લાજ મારી જશે;
 શરીર મારું ધુજે, વીચાર તો ન સુજે. ૩૬
 જાલે થાય જે થવાનું, કરી કાઢ્યું મેં ખાવાનું;
 આયરથી લાવેલી, દીધું પલંગ મેલી. ૩૭

વસ્તુ ખાવાની ઝાઝી, તે દેખી થયો રાજ;
 એમ કહીને મેં ચખાડ્યું, હવે રાડ નહીંજ પાડું. ૩૮
 ખાતાં ખાતાં તે બોલ્યો, તમે કોણ છો તે બોલો;
 તું શીદ આવી આંહી, તે દે મને બતાવી. ૩૯
 રે શો જવાબ દેવો, કાંઈ ન બાણે એવો;
 અરે રે !! છોક નાનો, બહુ વારે રહ્યો છાનો. ૪૦
 વિચાર ઠીક કીધો, જવાબ ઠીક કીધો;
 કહું મેં વિચારી, હું નારી છું તમારી. ૪૧
 હું આવી છું ઉમંગે, સુવા તમારી સંગે;
 રમોને રૂંડે રંગે, પ્યારા પિયુ ઉમંગે. ૪૨
 તું શું રમત લાવી, તે દે મને બતાવી;
 તું આવી ફેસલાવા, પેંડા પુરા દે ખાવા. ૪૩
 રમતની નથી ખામી, તમે ખાઓ ત્રારા સ્વામી;
 બહુ પ્યારથી જણાવ્યું, રમત રૂંડી ગણાવું. ૪૪

સાળ સામટા ન પાસા, રમવા કર્યા છે ખાસા;
 ચોપાટ છે આ પાસે, રમીએ આપણ સાથે. ૪૫
 તેમાં ને કોઈ હારે, પ્રભુ ચડે તેની વારે;
 નાંખોને દાવ સ્વામી, કાંઈ ન રાખો ખામી. ૪૬
 રમતાં રમતાં રૂવે, ટગ ટગ સામું ભુવે;
 નીરખીને માફ મુખ, અતીશે લાગે દુઃખ. ૪૭
 આવા કબોડાના સ્વામી, અક્ષતણી છે ખામી;
 એ બેઠા બેઠા રૂવે, વળી મારા સામું ભવે. ૪૮
 સમજ્યો ન કાંઈ બાળ, મને અંગે ઉઠી ઝાળ;
 આ સાથ રે'વું વાસો, ઉંડો મુક્યો નીશાસો. ૪૯
 શી વાત કહું જ બેની, લાંબી કથાજ તેની;
 નથી કહી જ ભત્તી, નથી છાતીમાં સમાતિ. ૫૦

તું બહુજ મારી પ્યારિ, તેથી તને ઉચ્ચારી;
 બે બીજે કાને જાશે, ફેંજેલી મારી થાશે. ૫૧
 આ એક હીન ખાસો, એવો બન્યો તમાસો;
 હસવું ને બીજી હાણ્ય, એ વાત આવી જાણ્ય. ૫૨
 સહુ ગયા ગામ મેલી, હું ઘરમાં એકેલી;
 પિયુ મએલ રમવા, તે વખતે આવ્યા જમવા. ૫૩
 આલીને તાણ્યો છેડો, મુક્યો ન મારો કેડો;
 તું આપ મને ખાવા, નહીં તો ન દમશ જાવા; ૫૪
 આહણુ આવ્યો માંગવાને, હું લાગી ભાગવાને;
 આવી ઉભો ફજીમાં, કે બાધ તું તો બીમાં. ૫૫
 હું બીને નથી જાતી, પણ ખુબ શરમાતી;
 માગે પિયુડો ખાવા, દે તો દહીંજ જાવા. ૫૬
 મુકાવ્યો મેં તો છેડો, તોયે ન મુક્યો કેડો;
 એ રાડ પાડી રૂંદે, આહણુ ઉભો જુવે. ૫૭

પ્રાહ્મણ વચન કે' આવાં, એને આપો બેન ખાવા;
 બાળકની હઠ એવી, પણ માની હઠ કેવી. ૫૮
 પ્રાહ્મણની શુણી વાણી, મુકયો નીશાસો તાણી;
 હું શું કરી જવાબ, એ છોડેનો છે બાપ. ૫૯
 શરમાણી મનમાં તો, આપી કર્યો મેં જ્વનો;
 આશીશ આપે આવી, લખ્યું હશે જે ભાવિ. ૬૦
 આવા બને તમાસા, તેથી નાખું નીશાસા;
 તુજ પાસ વાત થાય, બીજે તે કયાં કહેવાય. ૬૧
 મગનનાં શુણી વાણી, તમે સમજો સૌ પ્રાણી;
 આવે હે નર રેવાસે, બીજા ભાગમાં કહેવાશે. ૬૨

જોડર ખબર.

અમારે ત્યાંથી દરેક જાતનો જાલ, કાળો, રૂલનો સરેસ, સફેદ બાઈન્ડીંગનો સરેસ, સ્પીન્ડલ તેલ, વોર્મ સોડા, દરેક જાતની પ્રાસ રૂલ, દરેક જાતની બેનકીડની છાપવાની કાળી તથા રંગીન સાહીબો, ફ્લાર કોમ્પોઝીશન, કાર્ડ બોર્ડ, સ્ટ્રોબોર્ડ અને દરેક જાતના છાપવાના તથા લખવાના કામજ, અમારે ત્યાંથી કીફાયત ભાવે મળશે. એક વખત ચોરડર આપી ખાત્રી કરવા ભલામણ કરીએ છીએ.

મળવાનું ઠેકાણું-

મહમદભાઈ ઉમરભાઈ સરેસવાલા.

મોટી મકેરીવાડ, પાંચકુવા-અમદાવાદ.

અને

મહમદી મેનશન ભીંડી બજાર મુંબઈ નં. ૯

સતિના ગ્રાહકોને સુચના.

“સોળ વર્ષની સતિ અને નવ વર્ષનો પતિ”નામની એકવીસ ભાગની ચોપડીના અગાઉ ગ્રાહક થનારનું નામ ચોપડીની અંદર દાખલ કરવામાં આવશે. અગાઉ ગ્રાહક થનાર પાસેથી રૂ. ૨-૦-૦ પાંચ લેવામાં આવશે. ગ્રાહક થનારને કંપનીની છાપેલી પહેંચ આપવામાં આવશે. અગાઉ ગ્રાહક થનાર ગૃહસ્થે કંપની ઉપર એક રૂપીયાનું નોટ એડવાન્સ તરફે જાડી મોકલવું તે સિવાય અગાઉ ગ્રાહક તરીકે નામ નોંધવામાં આવશે નહીં. એક રૂપીયાનું નોટ કંપનીને મળે તુરત પાકી પહેંચ કંપની તરફ તે ગૃહસ્થ ઉપર મોકલવામાં આવશે.

અગાઉ ગ્રાહક થનાર પાસેથી રૂ. ૨-૦-૦ લેવામાં આવશે બુક છપાઈ ગયા બાદ— ૨-૮-૦ લેવામાં આવશે.

મળવાનું ઠેકાણું—

સ્વરાજ્ય બુક ડેપો.

૬૦ સ્ટ્રીટ બજાર—ચંદ્રાવતની ચાલમાં
ઓરીસ નંબર ૧૫૨૦—(પોષ્ટ કોલુપુર) મુ. અમદાવાદ.

સ્વરાજ ખુકડીપોમાં મળતી ચોપડીઓ,

કરાંચીનો કેદી	૧-૦-૮
મહાત્મા ગાંધીજીનું વચનામૃત.	૦-૧-૦
મહાત્મા ગાંધી અને ભારતવીરોની જાગૃતી	૦-૧-૦
સ્વરાજનાં વાવટો	૦-૧-૦
દેશ સેવા	૧-૦-૦
સ્વરાજ્યની સીડી	૧-૦-૦
પંજાબના રમખાણોનો હિવાસ	૦-૨-૦
સ્વદેશ ગરબાવળી	૦-૧-૦
સોળ વર્ષની સતી ભાગ-૧.	૦-૧-૦
સોળ વર્ષની સતી ભાગ-૨.	૦-૧-૦
સોળ વર્ષની સતી ભાગ-૩.	૦-૧-૦
સોળ વર્ષની સતી ભાગ-૪.	૦-૧-૦

ઉપરની ચોપડીઓ વેચવાને માટે કમીશન એજન્ટોની
જરૂર છે તેમજ દરેક શહેરનાં એજન્ટો આપવાની છે.
વધુ માટે કંપનીના મેનેજરને પુછી ખાતરી કરો.

મળવાનું ઠેકાણું—સ્વરાજ્ય ખુકડીપો.

મગનલાલ આંધુજી ગોધરાવાળા.

કે. સાકરખંજર વંદ્રાવનદાસની ચાલીમાં,
ઓફીસ નંબર ૧૫૨૭-મુ. કાળુપુર અમદાવાદ.

